

11 fevral şəhidimiz Zeynalov Bəhruz Novruz oğlunun şəhadət günüdür.

Adalet.az xəbər verir ki, şəhidin doğmaları -yaxınları, vaxtilə tələbə yoldaşı olmuş kursant dostları, hazırda pilot zabitlər onu yad etmək üçün Binə qəsəbəsində yerləşən məzarını ziyarətə gəlibdilər.

Xatırladaq ki, 2013-cü il fevralın 11-i HHQ-yə məxsus helikopter döyüş tapşırığına əsasən Bakıdan havaya qalxır. Saat 10:30-da radarlardan itərək Şıxov çimərliyi istiqamətində qəzaya uğrayır.

Şahidlər deyir ki, vertolyot Binə ticarət mərkəzinin üstündə dövrə vurur. Helikopteri idarə edən zabitlər -kapitan Əhmədov Yaşar Mail oğlu, baş leytenant Rüstəmov Rüstəm Gülhüseyn oğlu və leytenant Zeynalov Bəhruz Novruz oğlu yüksək peşəkar

təlimdə, tədrisdə çörək kəsdiyi, danışıb güldüyü əraziləri...Əllərində qərənfillər, əllərində "qardaş" dedikləri Bəhruza layiq əklillər...Tamam xanımın da, Novruz bəyin də, elə ora yığılmiş qohum -əqrəbanın da üzünə sanki bir günəş doğdu.

Bilmirəm, bəlkə də hamısı hərbi pilot geyimində idi, ya hamısı gənc idi, ya hamısı son 12 ildə Tamam xanıma doğmalaşmışdı deyər... bilmirəm... Tamam xanım onları gören kimi ilk pışılısı "Bəhruuz" oldu... Yenə ananın üzünə -gözünə baxdım. Bayaq sanki can verən, ümitsizliyə qapılan gözlərdə, kədərli simada çiçəklər açmağa başlayırdı.

Yox, səhv etmirdim...Zabit pilotların gelişi anaya oğlu Bəhruzun gelişi qədər sevinc gətirmişdi. Anladım bayaqki ümitsizliyin kədərini səbəbini...İndi igid Bəhruz yetişdirən Ta-

şə deyirdim ki, Bəhruz qardaşı, Bəhruz qardaşdan da, dostdan da ötdü.

Uşaqlarımıza - kursantlara bu fikrimi deyərək təsadüfən Bəhruz bunu eşidirdisə,o dəqiqə deyirdi ki, "Ay Elsevər, az təriflə, day bədi"... Elə bilirəm heç 12 il ötməyib, elə bilirəm, Bəhruzla dünən, srağagün ayrılımışam.Onsuz da onunla olan xatirələrin heç birini unutmuram ki, hər gün xatırlayım... Ona görə elə bilirəm dünən ayrılımışıq, srağagün ayrılımışıq... Bəhruz onu tanıyanların qəlbində hər zaman yaşayacaq...

Tamam ana söhbətə qoşulur: Allah sizi qorusun mənim balalarım... Allah üstünüzdə yar olsun... Bəlkə də bir ana olaraq çoxdan balama-haqqa qovuşardım. Amma sizin ehtiramınız, balama münasibətiniz məni ölməyə qoymadı. Bəhruz şəhid olanda leyte-

ruzun başdaşından gülümseyən göz-lərindən öpür, sonra "Fatihe" surəsi oxuyur, daha sonra gözünün yaşını əlinin arxası ilə silib gedir. Hər dəfə nəzarətçidən xahiş edirdim ki, yaxınlaş heç olmasa adını, soyadını soruş... Soruşmuşdu da... Amma , niyə-sə cavab ala bilməmişdi. Sonra day maraqlanmışdı.

Həmin vaxt bir müddət Bəhruzun ən yaxın dostları - aprel döyüşlərində şəhid olan mayor Təbriz Musazadə, mayor Ürfan Vəlizadə, baş leytenant Bəkir İsmayilovun (2016-cı il Aprel döyüşlərinin şəhidləri) yas mərasimlərinə başımız qarışdı. Çalışdırdı onların valideynlərinə dəstək olaq. Təbrizin yasında idik. Adamlar seyrəlmişdi. Birdən bir qadın Tamam xanıma yaxınlaşdı:"Xoş gəlmisiniz. Amma mən sizi heç tanıya bilmədim "-dedi. Özümüzü təqdim etdik. Qadın

Səma qartalları ilə Şəhid Bəhruzun görüşü

lıq nümayiş etdirərək helikopterin insan olan yerə düşməməsi üçün dənizə doğru hərəkət edirlər.

Onlar daha neçə ananın gözünün yaşlı qalmağına imkan vermirlər. Minlərlə insanın həyatını ölümün pəncəsindən xilas edərək özlərinin həyatını qurban verirlər. Beləliklə, Rüstəm də, Yaşar da, Bəhruz da öz müqəddəs missiyalarını uğurla başa vururlar.Hər üçü helikopterlə birgə dənizin qoynunda gözden itirlər.

Qəzadan dərhal sonra həlak olan şəxslərin axtarışına başlanılır. Bu məqsədlə Hərbi Dəniz Qüvvələri və FHN-in gəmi və katerləri, helikopterlər cəlb olunur. Axtarışa 6 gəmi cəlb edilir. Axtarış tədbirləri nəticəsində Rüstəm Rüstəmov və Bəhruz Zeynalovun cansız bədənləri sudan çıxarılır. Saat 15-də Xəzər dənizinə düşən "Mİ-17"-i helikopteri və kapitan Yaşar Əhmədovun da cansız bədənini dənizin dibindən çıxarırlar.

Şəhidin anası Tamam xanım, atası Novruz həkim məzarlığa ayaq basanda əvvəl Bəhruzun mərmərdən olan başdaşına, sonra nigarən-nigaran ətrafına baxdı. Ana sanki elə bil indicə anladı ki, oğlu bax elə bu gün, bu dəqiqə onları tərk edib. Acı göz yaşları ilə qara mərməri qucaqlayıb, asta-asta igidinə həsrətini, nisgilini, kədərini pıçıldamağa, sonra isə onu oxşamağa, əzizləməyə başladı.

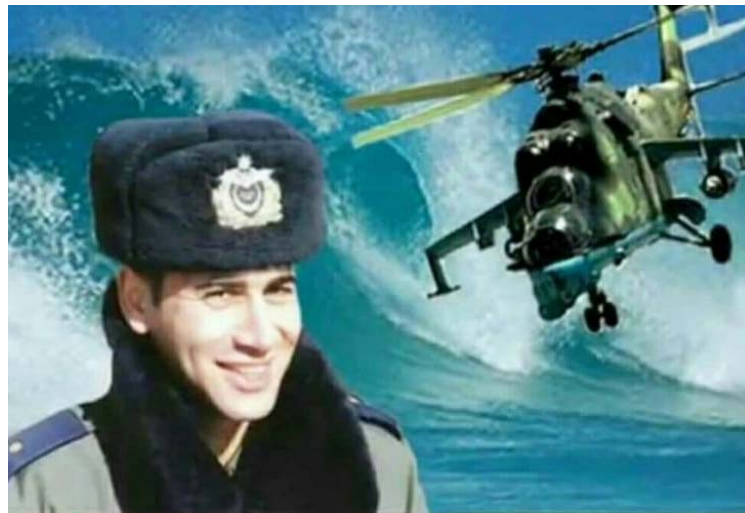
Qohumlar, tanışlar, bu ailəni, bu şəhidi tanıyanlar nə Tamam xanımın ağısına, nə də Novruz həkimin göz-lərindən sakitcə süzülən göz yaşlarına laqəyd qala bilmədi. Sükutu pozan hıçqırtı, göz yaşları, qüssə...

Hətta şəhidin qardaşı Elgiz bu anda ata-anasını ovutmaqda çətinlik çəkdi. Nə qədər təmkinli olmağa çalışsa da mənzərə qarşısında o da göz yaşını gizlədə, sıxıb saxlaya bilmədi.

Şəhidin dayısı Hacı Şikar avazla "Quran" oxumağa başlayanda, sakit bir ortam yarandı. Səsi çox kədərliyd...Ana da ağısını, bayatısını dayandırsa da, sızılıltı asta səsini durdura bilmirdi.

Onu sakitləşdirmək üçün yaxınlaşdım, məzarın üzərindən qaldırdım. İndiyənə qədər göz-lərində görmədiyim ağır bir yük vardı. Sanki onu ümitsizlik ağuşuna almış, qol-qanadı yanına düşmüşdü. Bunu təmkinli, sarsılmaz bildiyim Tamam xanımda ilk dəfə idi ki, görürdüm.

Hacı Şikar duasına ara verməsi ilə yalan olmasın "bir batalyon" pilotun məzarlığa girişi bir anda baş verdi. Sanki göy üzündən qartallar yerə enmişdi. Bəhruzun pilot dostları, kursant yoldaşları, uzun illər bir yerdə -

mam ananı, Novruz atını ziyarətə 100-ə yaxın Bəhruz, 100-ə yaxın igid oğul gəlmişdi.

Ata hamıya "balalarım xoş gəlmisiniz" -deməsi də yəqin ki, unudulmayacaq Bəhruzun bax elə bu igidlərin ürəyində əbədi məskən salmasına inamından irəli gəlirdi.

Çünki Bəhruz ziyarətə gələn hər kəsin yaddaşında, qəlbindədir Bəhruz...Kursant yoldaşı , hazırda zabit rütbəsində olan Ülvi Bəhruzun mehribanlığından, dostluğa verdiyi önəmdən, dost yolunda təhsilini, canını riskə qoymasından danışıq. Xatirələr bir-birini əvəz edir. Hamı nəfəsini içinə çəkib, Bəhruzun dostları, yoldaşları üçün etdiyi fədakarlığı gah kədərlə, gah da gülümseyərək dinləyir.

Kursant yoldaşı, indi isə zabit olan Elsevər isə söhbətinə elə gülümseyərək başlayır ki, sanki bu dəqiqə Bəhruz kənardan yenə deyəcək ki, "Ay Elsevər, az təriflə, day bədi".

Elsevər deyir ki, bir dəfə bərk xəstələnmişdim:"Bəhruz halımın yaxşı olmadığını görüb yanımdan ayrıldı. Novruz əmi həkimdir axı... Bəhruz tez-tez atasını zəng edib, mənim vəziyyətimi deyir, hansı iynə, dərmanın effektiv olduğunu soruşurdu.

Novruz əmi telefon vasitəsilə vəziyyətimin necə olduğunu deqiqləşdirdiyi üçün xeyli iynə-dərman adı yazdı. Bəhruz onları aptekdən alıb, müalicəmə başladı.lyne vurdurmaqdan xoşum gəlmir deyər, hər dəfə bir bəhanə tapıb əlində ineksiya başımın üstünü kəsdirən Bəhruzdan qurtulmaq üçün bir bəhanə uydururdum:"Bəhruz "həkim", sən axırda məni öldürəssən".

- Ə ölməzsən , çön...

...İnanırsınız ən azı o azarla 15-20 gün yerimdən qalxa bilməyəcəkdim. Bəhruzun bir qardaş təəssübkeşliyi ilə 5 günə tər-təmiz sağaldım. Həmi-

nant idi. Bir neçə il əvvəl siz kursantlara mayor rütbəsi verildi.

Həmin gün sizə görə, çox sevindim, sizinlə həmişə qürur duymuşam. Elə bilirəm bütün pilotlar Bəhruzun doğma qardaşıdı, hamısı mənim öz balamdı. Buna görə sevindim. Amma göz yaşlarım da sözümə baxmadı... Bəhruzum sıradan qaldı, balam mayor ola bilmədi...Bilirsiniz mənim göz yaşımı bu balalar necə sildi?

Bu ağıllı, dərrakəli əziz balalarım, hərbi rütbə aldıqca, yüksəldikcə, gedib Bəhruz(qəbir deməyə dili gəlmir) ziyarət edirlər. Ona aid olan simvolik paqonları qəbri üstünə gətirməyi unutmurlar. Onlara mayor rütbəsi verilən gün də qəbir üstə gəlmiş, bu dəfə də "mayor" paqonlarını məzarın üstünə qoyub getmişdilər. Onda anladım ki, onlar da mənim kimi ölümü Bəhruza yaraşdırmır, onu sağ kimi qəbul edir, leytenant qalmağını qəbullanmırlar...Mən belə balalara "mən ananız sizə qurban!" deməyim, nə deyim?!

Novruz həkim, illər əvvəl mənə müsahibəsində danışdığı bir xatirəni yenidən xatırlatdı: Novruz həkim oğlu haqqında daha bir maraqlı söhbətə başladı:

"Bilirsiniz, köçkünlik səbəbilə yerimiz-yurdumuz işğal olunmuşdu deyər Bəhruz burda- Binə qəbiristanlığında torpağa verdik. Hətta gec-gec gələcəyimiz təqdirə ora nəzarət etməyi, ağaclara su tökməyi, ara-bir qəbri və qəbri əhatəyə alan dəmir məhəccərləri silib təmizləmək uçun birindən xahiş etdik.

Hər dəfə biz qəbri ziyarət etməyə gedəndə həmin nəzarətçi bizə danışdı ki, Bəhruzun qəbri üstünə tez-tez bir kapitan, yanında da yaşlı bir qadın gəlir. Məhəccərdən içəri keçməmişdən əvvəl ayaqqabılarını çöldə soyunur... Ayaqyalın gəlib əvvəl Bəh-

Bəhruzun adını eşidən kimi Tamam xanıma qucaqlayaraq ucadan ağlamağa başladı, ağlaya-ağlaya: "Təbrizin xalasıyam. Mənim evim Binədədi, düz qəbiristanlığın yanında.

Elə olmayıb ki, Təbriz bizə qonaq gələr, amma dostu Bəhruzu unuda. Mütlaq gedib onu ziyarət edirdik. Təbriz Bəhruzdan o qədər xoş xatirələr danışmışdı ki, elə bilirdim Bəhruz da doğmamdı. Sonra vəziyyət pisləşdi..." Qadın bunu deyib yenidən hön-kürməyə başladı.

Xatirələr bitib- tükənməyən yeganə sərvətdir -deyirlər.

Məzarlıqdan çıxdıqdan sonra Bəhruzun dili ilə desək, uşaqlarla söhbətimizi davamını Binədəki mərasim evlərinin birində davam etdirdik. Hacı Şikar hədislərdən sitat gətirir:

"Həzrət Mühəmməd Peyğəmbər (s): buyurun: "Bəndənin nail ola biləcəyi bütün yaxşılıqlardan (savablarından) daha üstün bir yaxşılıq var. Ən böyük yaxşılıq isə budur ki, insan Allah yolunda savaşıb şəhid olsun. Bundan üstün bir savab ola bilməz"

"Şəhidin qanının ilk damlası axılanda borcdan başqa bütün günahları silinər". "Cənnətə daxil olan heç kəs, hətta bütün dünyanın nemətləri ona verilərsə belə, cənnətdən çıxıb bir daha bu dünyaya qayıtmaq istəməz. Yalnız şəhid Allahdan o qədər mükafat görər ki, (bunların əvəzini vermək üçün) 10 dəfə dünyaya qayıdıb şəhid olmağı arzu edə".

"Öz ailəsini zülmədən qoruyaraq öldürülən şəxs şəhiddir".

Hacının sonuncu hədisi yenə Bəhruzun gül camalını xəyalıma gətirir: "Axı, sən ailənin yox, tanımadığın insanlar uğrunda şəhid oldun! Deməli, sənə yerin- məkanın 7 cənnət qatında bərqərarıdır...

Qeyd edərk ki, qəhrəmanımız Bəhruz Zeynalov 9 may1989-cu ildə Ağdam rayonunda anadan olub. Uşaqlıq dövrü muharibə illərinə təsadüf edib. Azərbaycan Ali Hərbi Təyyarəçilik Məktəbinə daxil olanda ürayınd böyük arzuları olub.

Həyatı 2013-cü ildə yarıda kəsilməseydi, bəlkə də qardaş bildiyi Təbriz, Ürfan, Bəkir kimi döyüş əməliyyatında iştirak edə, yurdunun azadlığı uğrunda - Vətən müharibəsində qartala döndərdi. Amma alın yazısı belə oldu. O da, Yaşar da, Rüstəm də 2013-cü ildə minlərlə insanın həyatı uğrunda özlərini elə Bakı səmasında qurban verdilər.

Bütün şəhidlərimizin ruhu qarşısında baş əyirəm!